

Március 3. vasárnap

Kiv 20,1-17; 1Kor 1,22-25; Jn 2,13-25

Jézus szerette a templomot. Otthon érezte ott magát, mert Atyja háza volt. Megszentelt helyet jelentett. De éppúgy, mint a Megszentelt tér közössége, bárhol találkozhatott Istennel, mert magában hordozta. Tekinthesem templomnak a munkahelyemet vagy a konyhát, és mikor belépek a Megszentelt tér oldalra, akkor is érezhetem, hogy Isten világába lépek be. Ettől boldog leszek. 'Jézus tudta, mi lakik az emberben.' Jézus, te végtelen szeretettel szemlélsz engem, és én hálát adok ezért neked. De vajon mit látsz bennem? Beszélj nekem magamról, és segíts, hogy növekedjem a Hozzád való hasonlatosságban. Tedd szívem csendesebbé, hogy meghalljam hangodat.

MA DÉLUTÁN 10 PERCET AZ ISTENNEK SZENTELEK (IMÁDSÁG, SZENTÍRÁSOLVASÁS, FELKÉSZÜLÉS A SZENTGYÓNÁSRA)

Március 4. hétfő

2Kir 5,1-15; Zs 41-42; Lk 4,24-30

Az alapvető különbség Námán és a názáretiek között, hogy az előbbi – igaz, csak szolgál rábeszélésének engedve – képes túllépni előítéletein, a názáretiek viszont megátalkodnak kishitűségükben, és kitaszítják maguk közül Jézust. Komoly lecke ez nekünk, Jézus Krisztus mai hallgatóinak is. Vajon van-e bennünk elég bátorság, nagyvonalúság, hogy megengedjük Istennek, hogy ne a mi elvárásaink, hanem saját tetszése szerint vigye végbe csodatetteit életünkben?

MINDEN DOLOGBAN, MÉG A NEGATÍVBAN IS KERESSEM ISTEN AKARATÁT.

Március 5. kedd

Dán 3,25-43; Zs 24; Mt 18,21-35

A példabeszéd erkölcsi tanítása egyrészt az, hogy a pusztá igazságosság adott esetben igazságtalansággá válik. Az igazságosságnak mindig együtt kell járni a szeretettel. Másrészt azt tanítja a példabeszéd, hogy a király – vagyis Isten – megbocsátásának azért nincs határa, mert megbocsátásának alapja a szeretet és nem a pusztá igazságosság. Van miért bocsánatot kérni és van mit megbocsátani, hétszer, hetvenszer hétszer. Amíg élünk, tulajdonképpen folyamatosan. És a legjobb, ha mindig magunkkal, ha mindig mi kezdjük!

KIENGESZTELŐDÖM VALAKIVEL, AKIVEL EDDIG HARAGBAN VOLTUNK.

Március 6. szerda

MTörv 4,1.5-9; Zs 147; Mt 5,17-19

Krisztuson kívül a törvénytől való elszakadás csak még nagyobb rabság forrása: egy kapaszkodó nélküli totális zűrzavar, teljes kiszolgáltatottság. Jézus Krisztus azonban a Szentlélekben mintegy a törvény fölé emel. Jól kell látnunk, hogy ez a szabadság nem szemben áll a törvénnyel, mintha az valami börtön lenne – aki így képzelem, annak a törvényről is meg a szabadságról is hamis fogalmai vannak. A törvény és az istengyermeki szabadság rokon valóság, hiszen mindkettő Istentől származik és üdvösségünket szolgálja, a szabadság mintegy a törvényből nő ki, hogy közvetlenül részesítsen Isten életében.

ESTE KOMOLY LELKIISMERETVIZSGÁLATOT VÉGZEK, A MAI NAPOM MENNYIRE FELELT MEG ISTEN TÖRVÉNYÉNEK?

Március 7. csütörtök

Jer 7,23-28; Zs 94; Lk 11,14-23

Azok, akik kritizálják Jézust, a démonokra koncentrálnak, és nem arra, aki kiűzheti őket. Néha engem is negatív részletek foglalkoztatnak, bukások és csalódások. Kérem Jézust, segítsen felismernem ebben a Nagyböjtben, hogy Ő el akar távolítani engem minden rossztól, ami visszatart engem. Ahogy fokozatosan felismerem a Nagyböjtben, hogyan kell megváltoztatnom az életemet, emlékeztetem magam arra, hogy ne a saját erőfeszítéseimre számítsak, hanem tudjak Jézusra támaszkodni, aki megerősít engem.

ENGEM MI TÁVOLÍT EL ISTENTŐL? KÉREM JÉZUS SEGÍTSÉGÉT, HOGY LEGYŐZHESEM!

Március 8. péntek

Oz 14,2-10; Zs 80; Mk 12,28b-34

A szeretet kettős parancsa a legerősebb parancs. Az első és meghatározó szerepű az Isten iránti szeretet, mert ebből tud fakadni a második, az Isten által meghatározott emberszeretet. Azért szeretem Istent, mert ő előbb szeretett engem. Jézus földi életében közösséget vállalt emberi sorsunkkal. Ő mondta, hogy "Amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettek, velem tettétek." (Mt 25,40). Ezért iránta tanúsított szeretetünk adóját embertestvéreink iránti szeretetben róhatjuk le a jó szándék, a segítőkészség személyre szabott formáiban. Az Istent szeretők célja a Szeretethez eljutás. Ehhez a legnagyobb erőt és segítséget a szeretetparancs őszinte megfontolása és megtartása nyújtja.

MA LEGALÁBB EGY EMBER FELÉ KONKRÉT JELÉT ADOM A SZERETETEMNEK.

Március 9. szombat

Oz 6,1-6; Zs 50; Lk 18,9-14

Egyedül az alázat teszi lehetővé a valódi nagyságot, sőt az alázat maga a nagyság. Ezt húzza alá Jézus a farizeus és a vámos példabeszédében. Mindkettő imádkozik, de amíg a farizeus magához, magában fohászkodik, önmagát dicséri, imádsága ezért monológ, addig a vámos Istenhez emeli a lelkét, és beismeri bűnös mivoltát. A farizeus másokhoz hasonlítja magát, és úgy találja, hogy ő sokkal jobb náluk. A vámos Istenhez méri személyét, tetteit és elismeri semmisségét, bűnösségét. Az igazán nagy emberek nem tartják nagyra magukat, megmaradnak egyszerűnek, szerénynek, és alázatosnak.

A KÖRNYEZETEMBEN LEGALÁBB EGYVALAKIT MEGDÍCSÉREK VALAMIÉRT.